

samenkerk

september 2023 nr.3

Gedicht

over de kerkklokken

pagina 28

Engelen

in de Grote Kerk

pagina 12

Abdij Averbode:

spiritualiteit

pagina 25

Beste lezers van Samen Kerk,

Redactie en kerkbestuur wensen u veel plezier en inspiratie bij het lezen van dit blad. Vrijwilligers zorgen ervoor dat u deze uitgave van onze parochies twee maal per jaar mooi verzorgd ontvangt. Mogelijk draagt u financieel uw steentje bij aan onze parochies door uw deelname aan de kerkbijdrage. Mocht u dat nog niet doen maar wel graag willen gaan doen, dan zeggen we nu alvast dank u wel! De parochies zijn voor de exploitatie puur afhankelijk van de bijdragen van parochianen, waarbij de kerkbijdrage de belangrijkste factor vormt.

Ook uw gift is en blijft dus onontbeerlijk!

Parochianen die deelnemen aan de kerkbijdrage ontvangen jaarlijks een brief uit dankbaarheid en een aansporing om de bijdrage voort te zetten. Indien u (nog) niet bijdraagt, kunt u een bedrag overmaken naar de parochies. Voor de kerkbijdrage:

St. Petrus' Banden (Grote Kerk)

ABN-AMRO bank met iban-nr: NL59 ABNA 0484 1000 17

ING bank met iban-nr: NL82 INGB 0001 1748 63

t.n.v. kerkbestuur Venray o.v.v. adm. Kerkbijdrage parochie St. Petrus' Banden

Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten, Christus Koning en Franciscus van Assisi (Paterskerk)

ABN-AMRO bank met iban-nr: NL17 ABNA 0231 8085 26

t.n.v. kerkbestuur Venray o.v.v. adm. Kerkbijdrage parochie Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten

Graag naam en adres vermelden! Wellicht ten overvloede wijzen we erop dat uw bijdrage fiscaal **afteikbaar** is. Ook bestaat de fiscale mogelijkheid van een zogenaamde periodieke gift. Uw gift is een **periodieke gift** als u aan deze voorwaarden voldoet:

- U geeft jaarlijks hetzelfde bedrag aan dezelfde instelling of vereniging.
- U betaalt het bedrag minstens 5 jaar achter elkaar.

U mag uw periodieke gift helemaal aftrekken als u aan bovenstaande voorwaarden voldoet en samen met het kerkbestuur de periodieke gift in een overeenkomst hebt vastgelegd. Informatie daaromtrent vindt u op onze site rkvenray.nl.

Voor eenmalige giften:

St. Petrus' Banden (Grote Kerk)

Pastorie Eindstraat 6 0478-550740

contact@rkvenray.nl

maandag, dinsdag, donderdag, vrijdag tussen 09:30-11:00

Bank nr: NL 49 ABNA 0579 7394 81

Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten, Christus Koning en Franciscus van Assisi (Paterskerk)

Pastorie Leunseweg 5

contact@rkvenray.nl

Parochiekantoor: Eindstraat 6, zie Grote Kerk.

Bank nr: NL17 ABNA 0231 8085 26

Helpt u deken, de andere priesters en het kerkbestuur en de vele vrijwilligers met hart en ziel te blijven werken voor en aan onze kerk en kerkgemeenschap!

Bij voorbaat hartelijk dank!

Nieuwsbrief

Velen ontvangen elk kwartaal 'Samen Kerk,' het parochieblad van Venray. Ook online is het blad te vinden (rkvenray.nl). Daarnaast staat met regelmaat het een en ander in met name Peel & Maas. Maar om zo actueel mogelijk te zijn en te blijven publiceren we ook maandelijks een digitale nieuwsbrief. Meld u hier aan op onze site!

Gesprek, biecht of zegen...

Voor een persoonlijk gesprek, een zegen of een biecht kunt u te allen tijde terecht bij een van de priesters. Ze maken graag tijd voor u. U kunt bellen of mailen...

Wekelijks Pasen...

Het Paastridium van Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Pasen vormen ergens het hoogtepunt van het kerkelijk jaar. Maar wat we met die dagen vieren, geldt altijd. En daarom dat we wekelijks een klein Paastridium willen vieren: op donderdag – verwijzend naar Witte Donderdag – is er wekelijks aanbidding van het H. Sacrament in de Paterskerk om 17.30 uur. Het is een uur van waken bij de Heer, aan zijn voeten zittend, naar zijn wens: 'Kunt ge een uur met Mij waken?' Op vrijdagmiddag – op het uur van sterven van de Heer op Goede Vrijdag – is in de Paterskerk 's middags om 15 uur een Goddelijk Uur van Barmhartigheid, met gebed en aanbidding, o.l.v. pastoor Martinus Rijs. Het is een goed gebruik vrijdagmiddag 15 uur te reserveren voor een moment van gebed en bezinning. Zaterdag verwijst naar Stille Zaterdag. We waken naar Pasen toe. Dat waken kan heel concreet in een moment van stilte en gebed bij het Allerheiligste. Daartoe is de gelegenheid op zaterdag van 13.00 tot 14.00 uur in de Grote Kerk. Op alle drie momenten is er een priester aanwezig voor een gesprek, zegen of biecht. Schroom niet hem aan te spreken als u graag een ontmoeting met hem hebt! Ze zijn er voor u! Aan het eind van dit wekelijks Triduum vieren we het Pasen van de Heer met de zondagsvieringen op zaterdagavond en zondagmorgen!

Bezoekje...

Verblijft u in het ziekenhuis of zit u thuis en zou u een bezoekje van een priester of iemand van de diaconiegroep op prijs stellen, meld het dan op de pastorie! We komen graag! Of als u weet dat iemand een bezoek vanuit de parochie op prijs stelt, geef het door op de pastorie!

Priesters van onze parochies

H.E.H. Deken Ed Smeets
deken@rkvenray.nl
Eindstraat 6
5801 CR Venray
0478-550740

Z.E.H. Pastoor Jack Geudens
pastoor-geudens@rkvenray.nl
De Heuvelaar 17
5801 GW Venray
tel: 0478-785146

Z.E.H. Pastoor Martinus Rijs
pastoor-martinus@rkvenray.nl
Albionstraat 30
5809 AE Leunen
0478-581575

Het kerkbestuur, priesters en vrijwilligers hopen dat velen zich thuis en welkom voelen in de kerken en bij deze levendige rooms-katholieke parochiegemeenschappen die gedragen worden door vele vrijwilligers. Op onze website rkvenray.nl vindt u veel praktische informatie. Vindt u niet wat u zoekt? Neem dan contact met de parochie op via contact@rkvenray.nl of 0478-550740!

Foto: Erik Faesen

FREQUENTIE PUBLICATIE PAROCHIEBLAD

Tot dusver verscheen het parochieblad 4 keer per jaar. Vanaf nu verschijnt het blad nog slechts 2 keer per jaar: voorafgaand aan de Vasten en halverwege september, aan het begin van het nieuwe schooljaar. Alle informatie over actuele zaken vindt u terug in de Nieuwsbrief die maandelijks verschijnt. U kunt zich daarvoor aanmelden via de site van RK Venray: www.rkvenray.nl.

Op de eerste pagina van deze site staat een blokje onder de naam "Aanmelden nieuwsbrief".

Als u daar uw gegevens invult krijgt u de Nieuwsbrief regelmatig via uw emailadres.

Inhoudsopgave

Woordje van de deken	6, 7
Gebruiken het jaar rond	8, 9
Week tegen de eenzaamheid	10
Engelen in de Grote Kerk	12, 13
Kinderboekje	16-19
Duwen en trekken - Niet eerlijk	20-22
Bijzondere koorconcerten	23
Overleden pater Joseph Vadakkel	24
Geleefde spiritualiteit	25
Voortgang Kerkenpaspoort	27
Gedicht over kerkklokken	28, 29
Het boek Jeremia	30
Het boek Jesaja (2)	31
Leven met psalmen	32
Agenda	33
Ik geef de pen door aan...	34

Woordje van de deken

In deze rubriek werden tot nog toe een aantal sprekende passages uit de preken van de deken weergegeven. Sinds enige tijd verschijnen korte woordjes van de deken in sommige lokale bladen, doorgaans aansluitend bij de zondagsliturgie. Enkele daarvan zullen voortaan in deze rubriek worden weergegeven.

16 april – zondag Beloken Pasen

Veel mensen zijn boos. Boze burgers. Waarom? Moeilijk. ‘Ze luisteren niet!’ Maar wie moet waar nog naar luisteren op vandaag, met zoveel meningen? BBB, Extinction Rebellion, Black Lives gaan feitelijk om een zoektocht naar identiteit: je wil ergens bij horen, iets hebben dat zin geeft aan het bestaan, om van daaruit grip te krijgen op het leven.

We hebben religie afgeschaft, maar er ‘boosheid’ voor teruggekregen. Religie doorbreekt juist die cirkel van louter zelf en breekt open naar God toe. Eigenlijk geeft Pasen ons onze identiteit terug: Jezus herstelt door zijn verrijzenis de eeuwigheidsband met onze Heer en Schepper. Alles staat voortaan in dat perspectief. Je kunt ‘boos’ een oorlog beginnen, maar God heeft het laatste woord!

Onze wereld is onrustig en wankelt. Ons eigen leven ook. Maar er is hoop. In het donker van ons persoonlijke leven en de wereldgeschiedenis is er met Pasen een opening gemaakt naar het licht, door Hem die het licht geschapen heeft. Er is een uitweg: Jezus Christus in persoon.

Als de ‘ongelovige’ Thomas zijn eigen weg gaat en weg gaat, dwaalt hij ‘boos’ rond met zijn ziel onder de arm. Als hij zich bij zijn kerk houdt, vindt hij zijn ware identiteit terug: hij was en is volgeling van Jezus, christen, bedoeld om gelovig Gods goedheid en liefde te laten zien.

9 juli 2023 – 14e zondag door het jaar A

Eerst was het YOLO - you only live once, dus woon het leven op en uit – toen FOMO – the fear of missing out, de doodsangst om iets te missen. Je móet genieten en van alle walletjes mee-eten. Van happening naar happening, pronkend met een geweldig leven, smile en shine.

Rechtevenredig aan het aantal posts en likes zijn de wachtlijsten bij psychiaters en coaches, als blijkt dat het leven toch zwaarder is dan een avondje Rieu op het Vrijthof. We verwarren leuke evenementen met zingeving en identiteit.

‘Ik dank U, Vader, zegt Jezus, voor de zachtmoedigen’. Dat zijn niet de schreeuwleijkerds, maar die dienstbaar in het leven staan, vriendelijk van aard, doch consequent en dapper. Met de moed van de zachtheid. Dat is nooit alles maar wegwelativieren, ondermoffelen of goedpraten, maar zonder keihard te zijn toch principieel vast blijven. Geen flauwe toegeeflijkheid en toch vol mededogen. Onverzettelijk, maar met goddelijk geduld...

‘Kom, Ik schenk rust’. Geen luiheid, maar anders dan het opgefokte YOLO en FOMO de vrede van het op de goede weg zijn in het leven. Een weg die niet doodloopt of nergens uitkomt, maar bij God begint en uitmondt, als antwoord op de diepste verlangens van een mens naar aandacht en liefde. Als dat niet klinkt als een goed begin van een mooie zomer? Ik wens het u!

16 juli 2023 - 15e zondag door het jaar A

Sommige verhalen moet je in je pocket hebben. Jezus vertelt van de zaaier. En de grond. Geen truttig aangeharkt Nederlands tuintje, maar Israëls ruwe rotsgrond. Vol struikelblokken. Gaat over het leven: jijzelf, je huwelijk, kinderen, wereld, werk, verenigingen... altijd wel iets om over te vallen. Het leven is ruw, hard, koppig, vermetel, ondiep, er woekert van alles en onze hap-slik-weg-consumptie draagt weinig vrucht. Veel zaad van het Rijk Gods valt niet in goede aarde.

Somber? Nee! Het is zo'n verhaal dat je moet kennen en waar je je op het juiste moment aan op kunt trekken. Blijft Blijde Boodschap: aan het einde moet er iets vreugdevols uitkomen. God blijft zoeken naar dat stukje goede aarde in ons en laat pas los als Hij een plekje heeft gevonden om zijn liefde in ons tot groei en bloei te laten komen, tot vrede en vreugde van onszelf, onze medemens en van de wereld die we samen maken. En van God zelf, allicht! Daarom zaait de Zaaier kwistig. Hij kijkt niet eerst zuinig en berekent niet of het wat wordt met ons, Hij zaait gewoon genade en liefde! Een klein stukje goede aarde in ons is Hem voldoende. Zo'n verhaal moet je altijd kennen en weten: je gaat er liefdevoller, blijer en eenvoudiger van leven, onder Gods zegen. Het proberen waard!

23 juli 2023 - 16e zondag door het jaar A

Niemand is als goed christen geboren. Katholiek gedoopt, maar christelijk leven: dat is pas iets van gaandeweg, gaande Jezus' weg. God is gul, vorige week, en geduldig, vandaag. Moet Hij ook wel, want wij weten precies hoe het moet, maar het lukt ons vaak niet: altijd wel ergens een reden om het net niet te doen als Jezus vraagt.

Onkruid krijg je niet kapot. Dat wil niet zeggen dat je het dan maar moet laten woekeren. Maar pas op, zegt Jezus, want je ziet lang niet altijd meteen wat onkruid is en tarwe. Oorlogen, slagvelden en familieruzies zijn nooit overzichtelijk. Wie het eerste schopt, kun je zien, maar wat is er aan die trap voorafgegaan? Het is nooit alleen goed-slecht, link-rechts, zwart-wit. Was die bom nou Russisch of toch uit de Oekraïne? Asielzoekers: alleen maar profiteurs of echte vluchtelingen? De kerk: alleen maar schuinsmarcheerders? Slachtoffer- en daderrol? Je vermoedt een engel en stoot op een duivel. Jijzelf fantastische tarwe, de rest onkruid? Jezus is zo vervuld van Gods goedheid dat Hij weigert ons in te delen in vakjes en hokjes. God is geduldig en vraagt dat ook van ons. En dat kunnen we zolang we blijven geloven in het goede. Dat is Gods Geest in ons, althans waar we Hem de ruimte geven te groeien en te bloeien.

8 augustus 2023 - feest van de gedaanteverandering van de Heer

Wie ben ik? Waar kom ik vandaan? Waar naar toe? Vragen zo oud als de mensheid zelf. Christenen geloven: het leven is er niet zomaar, het komt uit Gods hand. Hij is met ons bezig. Houdt van ons. Schonk zijn Zoon. Hij verzoent ons, nodigt ons uit te doen als Hij, er in zijn Geestkracht iets moois van te maken ondertussen, op weg naar de hemel.

Maar wie is nog bezig met de hemel? Jezus stierf op Goede Vrijdag. Waarom? Om ons te verlossen. Waarvan? Om ons thuis te brengen. Thuis? Laat zitten, Jezus, we vermaken ons hier nog wel! En wat niet goed is lossen we dadelijk op met de verkiezingen! In de wereld is alles, maar maakt alles ook gelukkig? Zoveel prikkels, maar of die je echt verder helpen of je eerder van alles vervreemden? Je moet je eigen geluk zoeken, zeggen ze. Sommigen lukt dat, maar de meesten gaan door voor losers. Want als je het niet vindt, is dat geen pech meer, maar mislukking.

Geloof heeft het niet gemakkelijk. Het staat haaks op ons tijdgewricht en kijkt precies de andere kant op. Maar juist dat moet die kerk ook blijven doen! Niet om dwars te liggen, maar om te getuigen van waar we als christenen heilig van overtuigd zijn: op weg naar huis. Goddank.

Gebruiken het jaar rond

Afgestoft en opgefrist

Vroeger hing het jaar van kerkelijke gebruiken aaneen. Het waren (soms wat meer, soms wat minder) vrome uitdrukkingen van een gelovig christelijk katholiek leven. Veel daarvan is weggefallen. Maar van tijd tot tijd steekt het her en der de kop weer op, minstens in oude verhalen en soms ook in een zucht van heimwee.

Het heeft geen zin en is niet van deze tijd om oude zaken zomaar klakkeloos op te pakken: maar je kunt wel kijken hoe het vroeger bedoeld was en hoe je het nu als nieuw kunt insteken, zoekend naar betekenis voor het hier en nu. En ook zit er een zorg in voor overgeleverd erfgoed: al onze kapelletjes en veld- en wegkruisen overal, zeker in en om Venray, is dat alleen maar een omzien naar, maar hebben ze ook een boodschap voor het hier en nu? Kruisen en Kapellen Venray houdt het allemaal uitstekend bij, maar laten we kijken of we er ook inhoudelijk mee aan de slag kunnen, dankbaar voor wat de geschiedenis ons aangereikt heeft en wat we nu in dienst mogen stellen van het evangelie!

JANUARI

Vanouds schreef men met krijt op de deur aan het begin van het nieuwe jaar: C+M+B en het jaartal. De namen van de Drie Koningen klinken erin door (Casper, Melchior en Balthasar) maar ook Christus mansionem benedicat (Christus, zegen dit huis en huisgezin). Er is nog een betekenis aan te geven: Cana+Magi+Baptisma: de bruiloft van Kana, het bezoek van de Wijzen en het Doopsel van Jezus als de eerste grote tekenen van zijn openbaring aan de wereld als Redder en Verlosser. Tegenwoordig reiken we op Drie Koningen kaarten aan met dezelfde zegen, aan het begin van het nieuwe jaar. Zinvol: Heer, zegen ons, met name ook daar waar we samen wonen en het leven delen.

JANUARI

Een goed gebruik om aan het begin van het jaar het nieuwe jaar toe te wijden aan de voorspraak van Sint Jozef en Maria. Vandaar dat we net als dit jaar op zaterdag 6 januari in het voetspoor van de Drie Koningen willen treden en 's morgensvroeg te voet de bedevaart maken van Sint Jozef Smakt naar O.L. Vrouw te Tienray.

JANUARI

Sint Tunnis geniet vanouds een grote verering, met name onder de boeren. Zijn feestdag is op woensdag 17 januari 2024. Zeven kapellen zijn hem gewijd (o.a. Veulenseweg, Scheiweg, Deurneseweg, Hiept). Een wandeling langs de kapellen met korte bezinnende staties lijkt op zijn plaats. Aan een van de kapellen vierten we dan bij kaarslicht de Eucharistie om 19 uur.

FEBRUARI

9 februari is het Sint Apollonia, oude martelares uit Alexandrië. Leunen is een van de vier plaatsen waar zij bijzonder werd vereerd. Ze geldt als beschermster tegen hoofd- en tandpijn, verkoudheid en mondzeer. Overdrachtelijk zijn er heel wat intenties te bedenken die we haar voorleggen. We vieren haar daarom op carnavalszondag 11 februari om 9.30 uur te Leunen.

MAART

Maart is voor Sint Jozef. Elke zondag om 15 uur Sint Jozeflof en zijn feestdag vieren we op dinsdag 19 maart. Op 1 maart is er een Mis om 19 uur met aansluitend een kleine lichtprocessie als opening van de maand. Ook is het in maart vastentijd: bezinning! Op Palmzondag willen we opnieuw aandacht geven aan de Palmpasenstokken.

APRIL

Op paasmaandag ging men vanouds biddend de 9 heiligen-huisjes (kapelletjes) af, naar het evangelie van de Emmaüsgangers. Gaan we doen! Oda, Antonius, Anna, Lucia, Rochus, Jozef, Anna en Antonius 'halfweg' en Antonius. De Mis vieren we gaandeweg.

MEI

Euterpe opent vanouds de meimaand-Mariamaand. Tot nog toe op 1 mei, thans op de eerste zondag van mei, vóór de Mis van 9.30 uur. Misschien weer vanuit de toren...? Maandag, dinsdag en woensdag vóór Hemelvaart zijn de kruisdagen: na de Mis van 9.30 uur trekken we biddend en zingend rondom de Grote Kerk. Vanwege Dodenherdenking is het niet mogelijk zoals de afgelopen jaren op de eerste zaterdag van mei naar Oostrum te pelgrimeren. Vandaar dat we dat willen doen op 1 mei. 14 mei is de feestdag van Sint Matthias, patroon van Castenray. We vieren er dan graag de Mis 's avonds om 19 uur.

JUNI

24 juni is de feestdag van Sint Jan, vanouds is dan de Mis 's avonds aan het Schuttersaltaar in de Grote Kerk.

JULI

26 juli is feestdag van Sint Anna: we bezoeken de Annakapelletjes (Oirlo, Bruukske, Leunen, Schei, Merselo, Langeweg). Aan een van de kapellen vieren we de Mis 's avonds.

AUGUSTUS

15 augustus is Maria Hemelvaart. Veldeke zorgt jaarlijks voor de Kruudwis. 16 augustus is Sint Rochus aan de beurt: dan vieren we de Mis om 19 uur in de mooie Veltumse Rochuskapel.

NOVEMBER

Sint Hubertus is de tweede patroon van de Veltumse Kapel. H. Mis op 3 november 2024 om 11 uur. Mogelijk kunnen de jagers en jachtverenigingen erbij aansluiten? 11-11 is Sint Maarten. 28 of 29-11 is Sint Oeijke. Een vergeten feestdag, nochtans van onze patronesse. Gaan we in ere herstellen op vrijdag 29 november 2024.

DECEMBER

Sint Lucia vieren we op haar feestdag op 13 december 2024 om 19 uur in de Veltumse Kapel.

Week tegen de eenzaamheid

Op 28 september begon de Week tegen de eenzaamheid. De kerk heeft op verschillende manieren meegedaan, onder andere door het uitzenden van enkele bezinningen op Omroep Venray. Hieronder één van deze bijdragen.

Overweging

In onze vergrijzende samenleving groeit het aantal ouderen gestaag, en daarmee neemt ook het probleem van eenzaamheid onder hen toe. Dit vormt de schaduwzijde van de mogelijkheid voor ouderen om langer zelfstandig te blijven wonen. Vroeger woonden ouderen vaak bij hun kinderen in, maar nu genieten ze van het comfort van seniorenwoningen. Zolang ouderen als een echtpaar samen zijn, wordt deze zelfstandigheid gekoesterd als een groot goed. Maar wanneer één van hen overlijdt, kan het leven zwaar worden. De uren van de dag lijken traag voorbij te kruipen, vooral in het weekend. Vragen zoals “Ben ik vergeten?” en “Waarom komen de kinderen niet?” komen vaak naar voren. Hoewel de televisie meestal afleiding biedt, kan de persoon op het scherm niet reageren. Deze eenzame mensen kunnen hun verhaal niet kwijt aan de tv. Gelukkig zijn er veel mantelzorgers die even langskomen, soms is dat al voldoende.

Iedereen met levenservaring weet dat mensen – jong en oud – nooit wennen aan eenzaamheid. Eenzaamheid kan neerslachtig maken. Het is belangrijk om te benadrukken dat eenzaamheid niet hetzelfde is als alleen zijn. Sommige mensen verlangen juist naar momenten van alleen zijn, waarin ze tijd hebben voor hun hobby's, een boek kunnen lezen of gewoon kunnen ontspannen. Eenzaamheid daarentegen brengt een gevoel van nutteloosheid met zich mee. Mensen vragen zich af of ze wel gemist worden en of er iemand om hen geeft.

Eenzaamheid kent vele oorzaken, meestal zijn deze verklaarbaar. Het kan het gevolg zijn van het overlijden van een partner, man of vrouw, mobiliteitsproblemen waardoor iemand niet meer de deur uit kan, of zelfs van conflicten binnen de familie. Er kunnen spanningen zijn tussen ouders en kinderen, of zelfs tussen broers en zussen, waardoor familieleden elkaar vermijden en weigeren om zich te verzoenen. Mensen die veel voor elkaar zouden kunnen betekenen, gaan elkaar uit de weg, en dat leidt tot eenzaamheid en verdriet.

Wanneer we kijken naar wat Jezus benadrukt in zijn blijde boodschap, zien we dat vergeving een centrale plaats inneemt. Petrus vroeg Jezus: “Heer, als mijn broeder tegen mij zondigt, hoe vaak moet ik hem dan vergeven? Tot zevenmaal toe?” Het antwoord van Jezus aan Petrus is duidelijk: “Nee, zeg Ik, niet tot zevenmaal toe, maar tot 70 x 7 keer.” Met andere woorden, altijd.

Jezus spreekt vaak over naastenliefde en sociaal gedrag, maar vergeving en barmhartigheid staan bij Hem bovenaan als de hoogste vorm van naastenliefde. Als we het evangelie goed lezen, zien we dat Jezus veel zieken heeft genezen. Maar Hij wachtte niet passief af; Hij zocht actief naar mensen die vergeving nodig hadden. Zacheüs, een tollenaar die door anderen als een zondaar werd beschouwd, is hier een mooi voorbeeld van. Jezus ging naar hem toe en veranderde zijn leven, herstelde zijn band met anderen en maakte hem tot een liefdevol persoon.

Vergeving en vergevingsgezindheid zijn niet gemakkelijk. Vaak willen we ons gelijk halen, zelfs als dit leidt tot gebroken relaties en menselijk verdriet. Stel je echter eens voor hoe anders de wereld zou zijn als we serieus werk zouden maken van vergeving. Hoe menselijker zou onze samenleving zijn als we conflicten zouden oplossen en eigen gelijk zouden loslaten.

Op die manier kunnen we veel eenzaamheid voorkomen door elkaar weer de hand te reiken. Zo kunnen we geluk, liefde en nabijheid schenken aan elkaar, ongeacht leeftijd.

Pastoor Jacques Geudens

Huis voor de Pelgrim

Onze reizen brengen je verder

Lourdes

Gezins- en jongerenbedevaart
14 t/m 21 oktober 2023

Engelen in de Grote Kerk

Al in de 15e eeuw worden Engelen vereerd in Spanje en Frankrijk en in 1608 geeft Paus Paulus V hieraan zijn goedkeuring. Paus Clemens X voert in 1670 officiële feestdagen in voor de gehele kerk. De Aartsengelen krijgen hun feestdag op 29 september en voor Beschermengelen wordt 2 oktober de feestdag.

Engelen zijn hemelbewoners, goede geesten, boodschappers van God en onderhouden het contact tussen God en de mensen. Engelen hebben geen lichaam maar kunnen wel de gedaante van een mens aannemen als ze op aarde verschijnen.

Volgens de engelenleer, angelologie, bestaat er een engelenhiërarchie, die de engelen in drie rangorden onderverdeelt. Ze worden zowel in het Oude en Nieuwe Testament als in de Koran genoemd.

Tot de eerste orde, met als 'werkterrein', de hemel, behoren de Serafijnen, met als hoofdtaak aanbidding en lofprijzing in hemelse gezangen, en de Cherubijnen, die vanuit de hemel de bewakers zijn van het paradijs. De engelen uit de tweede orde vervullen hun beschermende werkzaamheden voor mensheid en aarde, zoals gebedsverhoringen en zorgen voor de gelovigen op het moment van hun dood. De engelen uit de derde orde zijn vooral op de aarde bezig. Hiertoe behoren de voor iedere mens aanwezige beschermengelen, ook wel engelbewaarders genoemd en aartsengelen.

De bekendste aartsengelen zijn Michaël, Rafaël, en Gabriël. Over de laatste wordt onder andere beschreven hoe hij de blijde boodschap bracht aan Maria.

In de Grote Kerk hangen, links en rechts van het altaar twee lindenhouten engelfiguren tegen de muurpijlers van de koorsluiting. Deze zijn rond 1895 gemaakt in de Werkplaats voor Kerkelijke Kunst, van P.J. Cuypers & Co. Zij behoorden bij het neogotische altaar dat in de oorlog verwoest werd.

Twee engelen hangen nu in lijn rechts en links van het altaar. Een houdt een wierookvat vast, de andere een koperen godslamp. Dit is een altijd brandend licht op het priesterkoor, in de buurt van het tabernakel, als teken van eerbied voor de, in de vorm van Heilige Hosties, aanwezigheid van de Heer. Als er geen hosties in het tabernakel zijn, brandt de lamp niet. Wierook wordt gebruikt om God en de Heiligen te eren en de gebeden die naar boven stijgen te symboliseren.

Naast het altaar staan twee engelen. De rechter engel heeft een doek waarop een, nu niet meer aanwezige, doornenkroon lag. Links een engel met een 'doek van de Heilige Veronica'. Volgens de overlevering bood zij Jezus een doek aan tijdens zijn kruisweg naar Golgotha om bloed en zweet van zijn gezicht te vegen, waarbij zijn gelaat in het doek werd ingeprent. Het doek zou zich nu in de St. Pietersbasiliek in Rome bevinden.

‘Engel van God, die mijn beschermer is, verlicht, bewaak, ondersteun en heers over mij, die aan uw genade is toevertrouwd door de hemelse liefde, amen’

Sint-Gregoriusvereniging
in het Bisdome Roermond

Zingeving en muziek

Ad en Dominique Voesten

Elk mens vraagt zich in zijn of haar leven wel eens af
waar we vandaan komen en waar we naartoe gaan.

Wat is de zin van ons bestaan?

Doormiddel van muziek gaan we
samen op zoek naar mogelijke antwoorden.

We leren misschien iets over onszelf en over de ander.

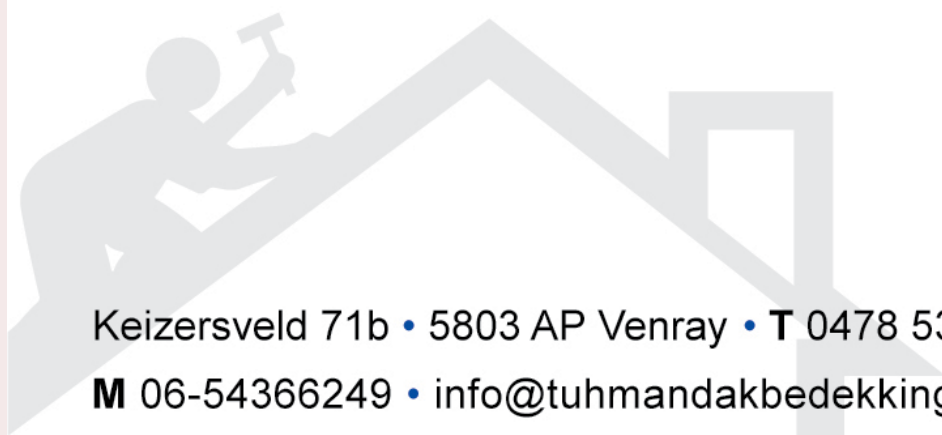
Alles wat je nodig hebt op deze bijeenkomst is
een luisterend oor en een open geest!

Wanneer: Dinsdag 17 oktober 2023, 19.30 uur
Waar: Paterskerk Venray (Leunseweg 5, ingang via pastorie achterom)
Kosten: € 5,- ter plekke te voldoen
Aanmelding: activiteiten@sgv-roermond.nl www.sgv-roermond.nl

TUHMAN DAKBEDEKKINGEN

Voor al uw dakwerkzaamheden

Keizersveld 71b • 5803 AP Venray • T 0478 533702

M 06-54366249 • info@tuhmandakbedekkingen.nl

WWW.TUHMANDAKBEDEKKINGEN.NL

Dit hoort bij het sacrament

van het H. Doopsel ...

Dopeling

Zo noemen we iemand die gedoopt wordt. Vaak draagt de dopeling een mooie witte jurk, ook jongensbaby's. Die jurk heet een doopkleed. Bij volwassenen is dit ook wel een witte doek.

Doopwater

Het dopen met water is als teken van een nieuw leven, een ander leven, een leven met God.

In de naam van...

Bij de doop wordt gezegd: 'Ik doop je in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.'

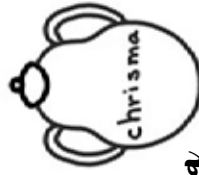
Doopkaars

In de doopviering krijg je een doopkaars. Jezus wordt het Licht van de wereld genoemd en wij moeten net als Hij licht verspreiden. Het licht van goedheid en waarheid, het licht van naastenliefde en zorg voor elkaar. Daarom wordt de doopkaars aan de paaskaars aangestoken en word je uitgenodigd het licht van Christus in de wereld te verspreiden.

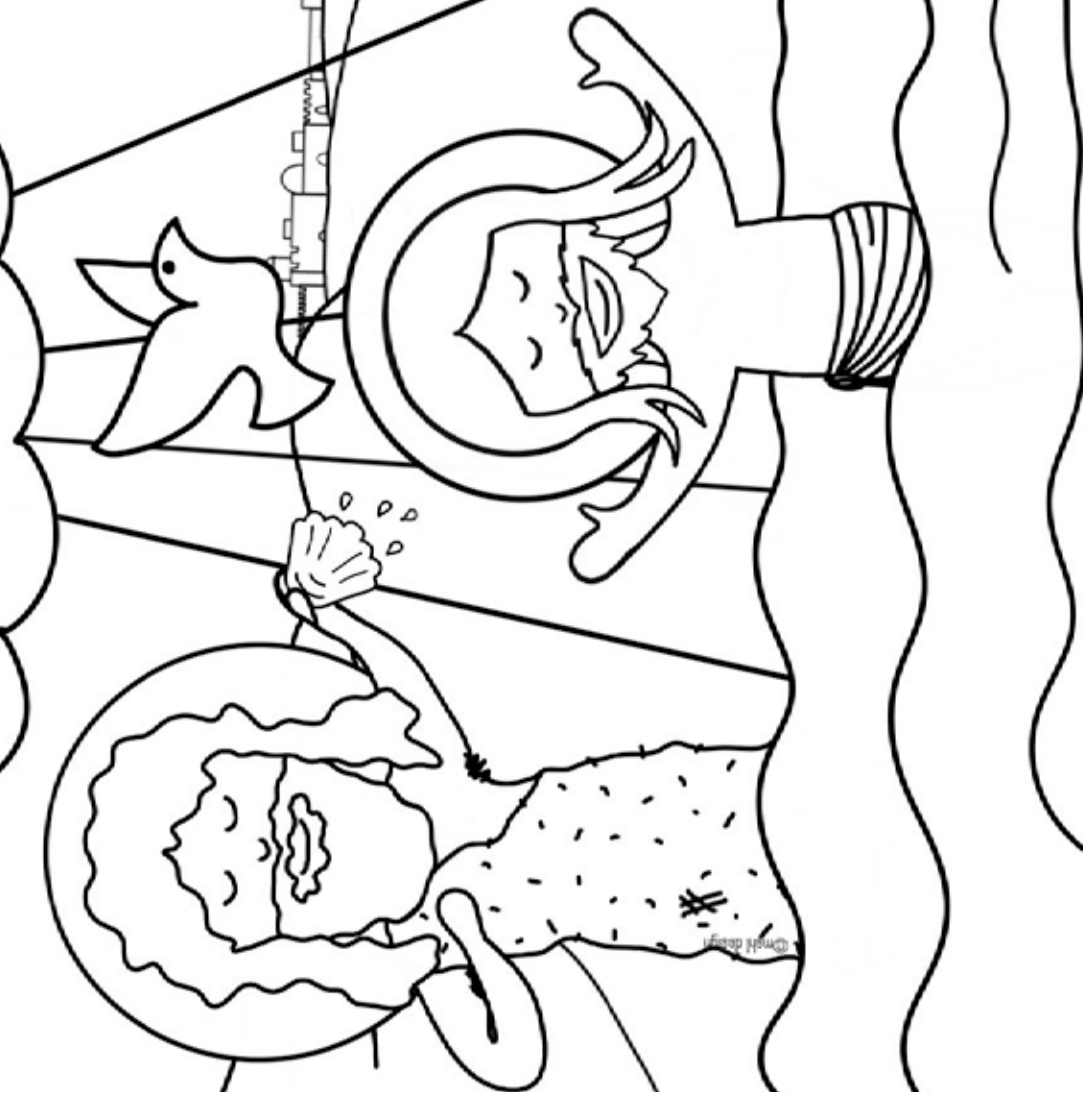
Chrisma

Bij de doop wordt Chrisma op het hoofd van de dopeling gewreven. Chrisma komt uit het Grieks en betekent 'zalf'. Het woord lijkt op 'Christus'. Christus betekent 'gezalfde'. Door het Doopsel word je Christen. Christen betekent dat je bij Jezus hoort. De zalving is daar het teken van.

Sacrament

van het Heilig Doopsel

De doop van Jezus

Heilig Evangelie van Jezus Christus volgens Marcus 1, 7-11

Jezus gaat naar Johannes de Doper. Jezus wil door Johannes gedoopt worden. God, zijn Vader, vindt dat nodig en dat weet Jezus. Johannes draagt geen zachte kleren. Zijn jas is van ruw kamelenhaar. Hij heeft een leren gordel om zijn middel, een soort riem. Hij eet sprinkhanen en wilde honing. Meer heeft hij niet nodig om te leven. Johannes heeft al veel mensen gedoopt. Hij zegt tegen de mensen: "Na mij komt iemand die krachtiger is dan ik; ik ben het niet waard om zijn dienaar te zijn, niet eens om mij te bukken en de riem van zijn sandalen los te maken. Ik heb jullie gedoopt met water, maar Hij zal jullie dopen in de heilige Geest. Nu komt Jezus naar hem toe. Jezus gaat net als de andere mensen het water in, de rivier de Jordaan en Johannes doopt Hem. Meteen als Jezus uit het water komt, ziet Hij de hemel openbreken en de heilige Geest als een duif op zich neerkomen. Er klinkt een stem uit de hemel die zegt: "Jij bent mijn geliefde Zoon, in wie Ik vreugde vind".

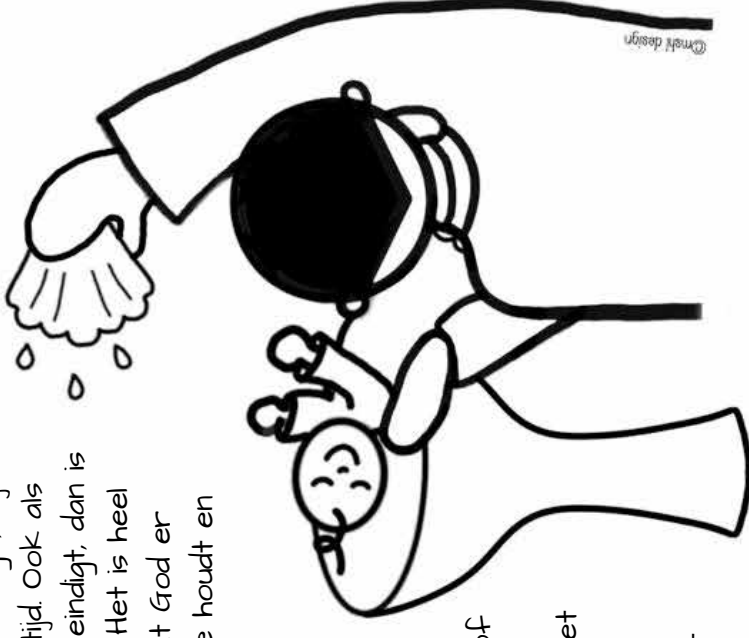

Ons Doopsel

God houdt van alle mensen, en van alle kinderen al voordat ze zijn geboren. God kende je al voordat je werd geboren. Hij wist al wie je was en Hij hield al van je. Vanaf het begin zegt Hij: "Wil jij mijn kind zijn?" Als je nog heel klein bent kan je die vraag niet zelf beantwoorden. Daarom doen pappa en mamma dat bij je doop namens jou: "Ja we willen graag dat onze zoon of dochter uw kind is". Dopen is dus belangrijk, omdat je daarmee God antwoord geeft als Hij vraagt: "Ik hou van jou, wil jij mijn kind zijn?" Door ons Doopsel zijn we kinderen van God. Door het Doopsel kan God zeggen: "Nu ben jij helemaal mijn kind". En dan kan jij zeggen: "Nu bent U helemaal mijn hemelse Vader". God is blij met jou. Net als tegen Jezus zegt Hij: Jij bent mijn geliefde kind, in wie Ik vreugde vind".

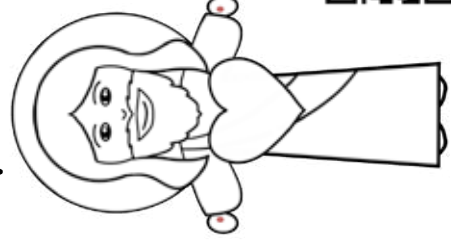
Kind van God zijn

God was er al bij het begin. Hij is er nu en Hij is er altijd. Ook als ons leven op aarde eindigt, dan is God er nog steeds. Het is heel fijn om te weten dat God er altijd is, dat Hij van je houdt en dat jij zijn kind bent.

Leven zoals Jezus

Wanneer een kind of een volwassene gedoopt wordt, is het de bedoeling dat hij of zij leert leven zoals Jezus. Dus dat je in je manier van leven op Jezus gaat lijken.

Goede Vader in de hemel

Dank u dat ik uw kind mag zijn net als Jezus

Dank u dat ik u ken

En dat ik door mijn Doopsel voor

altijd bij u hoor

Dat vind ik fijn

Amen

Voor de ouders:
Waarom je kind laten dopen?
bit.ly/waarom-dopen

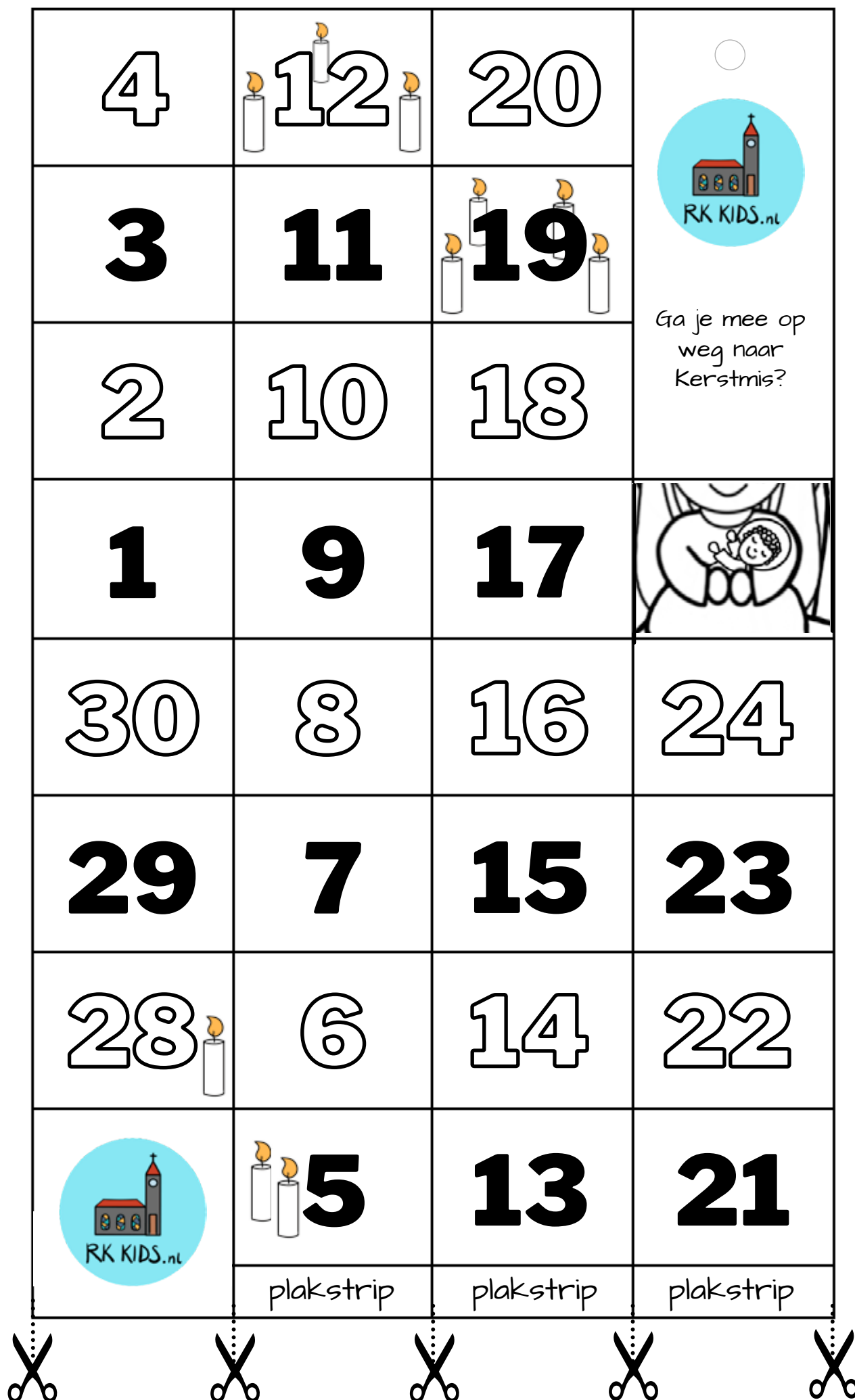

Advent-aftelkalender

Print beide bladzijdes uit op wat dikker papier en kleur eventueel in.

Knip de stroken op de volgende bladzijde uit en plak ze in de goede volgorde aan elkaar vast. Let op: De Advent begint dit jaar op 28 november, de strook met het logo van RK Kids.nl met daarboven 28 komt dus helemaal onderaan, vervolgens de strook ernaast etc. Maak aan de bovenkant een gaatje waar een koord of lint doorheen kan om op te hangen. Knip de cirkel hierboven uit en snijd of knip de twee dikke lijnen in. Schuif de onderkant van de strook met de zichtbare kant naar je toe, van achter naar voren door de bovenste gleuf (in het gezicht van Maria) en weer terug naar achter door de onderste gleuf.

Iedere dag schuif je Jozef en Maria een stukje verder naar boven en reis je samen met hen op weg naar de geboorte van Kindje Jezus met Kerst!

Duwen en trekken - Niet eerlijk

Overgenomen uit het bulletin 'Koorgeleide' van de Sint Gregoriusvereniging in het bisdom Roermond.

Het is niet helemaal eerlijk. Het stond prominent in de krant in een artikel van iemand die een nieuw bestaan als uitvaart-goeroe had gevonden. 'Ik was in een kerk bij een uitvaart en er was niets persoonlijks aan. Voor een persoonlijk afscheid moet je bij mij zijn'. Waarom dat niet helemaal eerlijk is? Als de man in kwestie die ervaring inderdaad opgelopen heeft, klopt het. Maar het hoeft niet te kloppen wat de man zo voor de vuist weg zegt. En ook: om daarmee alle kerkelijke uitvaarten als onpersoonlijk te bestempelen, zoals menigeen dat tussen de regels door leest en zoals ook menige uitvaartondernemer daarmee adverteert, dat is niet eerlijk en doet geen recht aan de toegewijde inzet van menige pastoor en parochie. En het doet al helemaal geen recht aan de ervaringen van ontzettend veel mensen met de uitvaartliturgie van de kerk.

Ik heb altijd alle aantekeningen van uitvaarten bewaard. Tel eens uit: vijfentwintig jaar lang elke week gemiddeld twee. Dikke 2500? Nog nooit, nog nooit heeft achteraf iemand ooit gezegd dat het niet persoonlijk zou zijn. Integendeel, er zitten bij die aantekeningen heel veel bedankkaartjes maar ook hele brieven waarin mensen blijken diep geraakt te zijn juist door het persoonlijke karakter van de uitvaartliturgie van de kerk zoals die gevierd is voor hun vader of moeder of partner. 'Mijn oma is als een koningin begraven', schreef eens een kleinkind. Of onlangs gebruikte stevige kleinkinderen van in de twintig, die zo goed als nooit echt in de kerk waren geweest, de term 'uitgebalanceerd' over de uitvaart van hun opa, geraakt als ze waren door de persoonlijke aandacht maar ook door het krachtige geloof en de hele sfeer en

waardigheid van de kerkelijke uitvaart. Dat hadden ze niet verwacht en ze waren danig onder de indruk. Als de reacties wat uitgebreider verwoord worden gaat het meestal erom dat mensen diep geraakt zijn door het op- en uittillen van dit heel concrete leven naar het mysterie van het leven, in Gods hand geborgen. En dat is ook waar de kerk voor tekent. Waar de kerk zelf voor is.

Toen het bisdom een jaar of zeven geleden wilde komen tot een handreiking over hoe om te gaan met uitvaarten anno nu gingen daar heel wat gesprekken en vergaderingen aan vooraf, om zo goed mogelijk in kaart te brengen wat er allemaal leefde en speelde en hoe daarop gereageerd zou kunnen of moeten worden. Het bleek al gauw dat het menige parochie en zeker de priesters zwaar op de maag lag om steeds maar weer geconfronteerd te worden met uitbreidende wensenpakketten van families. Doorgaans zijn de wensen goed in te passen – een woordje, eigen voorbede, een lezing verzorgen, kaarsen aanmaken, de kist zelf dragen, foto bij de kist – maar hoe langer hoe meer wordt het wensenpakket verzwaard: eigen muziek, eigen cd's, beelden, bewegend beeld... Veel kan, maar niet zelden worden deze vragen als eisen op tafel gegooid en heeft de pastoor de indruk louter nog gedoogd te worden met de eigenlijke boodschap van de kerk.

Bij verschillende vergaderingen ben ik als vicaris op verzoek destijds zelf aangeschoven. Het is niet eens zo ver weg van de plaats waar ik nu woon en werk dat de collega's bij de bespreking met hun ziel onder de arm liepen bij dit thema. Niemand van hen was gelukkig met de gang van zaken: als je één cd toestaat krijg je de vraag waarom geen

twee, als je twee sprekers toestaat vindt men dat drie ook moet kunnen (dan moet de pastoor in de rest van de Mis maar schrappen), en als je eenmaal videobeelden de kerk in haalt, waar eindigt dat dan? Met de toegankelijkheid van techniek gebeurt het dadelijk nog dat de stem van de overledene zelf nog gaat klinken als een laatste woord ten afscheid. Het laatste woord is dan... niet meer aan God, maar aan onszelf.

Een jonge buitenlandse collega toonde zich ontdaan en gekrenkt omdat een familie hem had gezegd dat God niet zo hoefde wat hen betreft, als de racefiets maar een centrale plek had. En het eeuwig leven, kapelaan, daar gelooft toch niemand meer in? We vieren het leven en toosten er op! Terwijl het de taak van een priester is en blijft mensen bij God te brengen. Als de feitelijke boodschap van de kerk enkel nog in de marge of als een sausje erover heen gaat en niet meer substantie is, kom je een priester toch echt aan zijn geweten. Tegenwoordig is menig een gauw op zijn tenen getrapt en gekrenkt. Nou, laat de kerk dan eens met de tijd meegaan en zich gekrenkt voelen, diep gekwetst, door wat menig een van de kerk eist...

Uit één van de vergadering rond die uitvaartenproblematieken stamt het legendarische beleid, toen het ging om cd-muziek in plaats van koor of samenzang of solist: 'We doen vanaf nu in onze kerken géén cd's meer'. Want waar ligt de grens van het toelaatbare? Is het zo gepast de kerk te verlaten met dat we 'allemaal met de neus omhoog gaan', terwijl je net Christus' verrijzenis uit de doden hebt gevierd? Of al die liedjes en toespraken waarin openlijk getwijfeld wordt aan een leven na de dood of zelfs aan het bestaan van God? Of dat onze enige hoop is dat de overledene louter in herinnering leeft? 'We doen vanaf nu géén cd's meer' waarbij het genoemde 'legendarische' zat in de toevoeging: 'Of één

dan...'. Men voelde aan dat er maar één remedie is om van ongewenste muziek af te komen – want ga maar eens uitmaken dat een Ave Maria wel kan, maar er toch ook muziek is die per se niet past in de kerk – en dat is verbieden. Maar tegelijk kan de druk van families zo groot worden – ik heb wel eens gezegd dat ik een cd wel toelaat als men mij het mes op de keel zet, waarop de familie doorgaans wel aanvoelt dat dat ook weer niet de bedoeling kan zijn – tegelijk kan de pressie zo hoog oplopen dat men dan toch maar – al is het onbevredigend – van ellende één cd toestaat. Maar welke zichzelf respecterende beroepsgroep wil zo werken? Je bent ambachtelijke slager, maar wordt gevraagd naar kiloknallers.

En al de beelden? Maak maar eens uit wat wel of niet gepast is. Onlangs was ik zelf op een koffietafel na een uitvaart van een dierbare vriendin. Mooie foto's werden geprojecteerd op de wand van de zaal. Maar ik vond het zeer ongepast dat haar kinderen haar ook showden in bikini en in benevelde toestand na een zware carnaval. Waarom moet dit gedeeld? Met mij en met velen die een heel andere relatie met haar hadden? Met mensen die daar niets mee te maken hebben? Maar dit is toch het laatste wat je wil in een kerk? Wil je beelden vertonen worden er op vandaag ook kwaliteitseisen gesteld. Dat betekent dat je grote schermen de kerk in moet rijden. En waar komen die dan vóór te staan...? Iets zal moeten wijken. Dat zal Gods altaar dan wel zijn.

Het is de taak van de kerk en haar priesters mensen bij God te brengen. En dat zal dan ook in alles uit- en door moeten stralen in zeker ook de wijze van vieren in de kerk. Onze dierbaren staan aan de hemelpoort en mogen rekenen op ons gebed. Wij draaien ondertussen lievelingsmuziek en laten

foto's zien... Rondom dat gebed past een serene ingetogenheid, die je niet mag doorbreken met al te veel nadruk op het leven dat geweest is of op de beleving van nabestaanden. Bij de begrafenis van de koningin van Engeland was het Nederlandse commentaar dat er (te) weinig emotie was. Dat commentaar hoor je in geen enkel ander land of bij geen enkele andere religie. Cultuurarmoede? Goed, die verander je niet meteen, maar je hoeft het ook niet aan te wakkeren of te koesteren. We leggen het leven juist zoals het geweest is in Gods hand en laten Hem uitmaken wat goed is. Dat doen we in groot vertrouwen op zijn barmhartigheid. De gebedsrichting van de hele uitvaartliturgie is duidelijk: ook de overledene ligt met het gezicht naar het altaar, anders dan in het crematorium of bij de afscheidsviering in de zaal. Wij hoeven God niets te vertellen over dit leven: alles wat aan de liturgie wordt toegevoegd, doen we niet voor de overledene of voor God, maar puur voor onszelf... En wij mogen daarin nooit de overhand hebben. 'Mam, je zou nooit gewild hebben dat er lang gesproken zou worden bij je uitvaart...', maar desalniettemin doen we dat toch. Tja... Dan moet je het trouwens nog positief waarderen dat ze wel degelijk met mam naar de kerk zijn gekomen, want de lijst van gestorvenen die ik gekend heb, die niets liever dan een Mis in de kerk gewild zouden hebben, maar waar de familie anders besluit, wordt bijna wekelijks langer.

Uiteindelijk is in de campagne geformuleerd hoe het bisdom in deze in de wedstrijd zit: familie kan de kist dragen, kaarsen ontsteken, lezing en voorbede verzorgen en een in memoriam uitspreken. Wat muziek betreft gaat het bisdom uit van livemuziek, zoals ook bloemen en kaarsen en alle andere dingen in de liturgie live zijn. Qua repertoire is veel mogelijk, zij het op gepaste momenten in de dienst. Het voordeel van live is dat niemand het in zijn hoofd haalt ter plekke iets te zingen wat er ver naast zit. CD's hebben daar geen moeite mee. Veel andere wensen kunnen wellicht een

betere plek krijgen in het crematorium of na afloop op het kerkhof dan wel in de rouwkamer of bij de koffietafel. Niet alles hoeft toch ook in dat ene uurtje kerk, dat eigenlijk gereserveerd is voor oprecht geloof?

Het is en blijft verwonderlijk dat mensen beweren dat veel uitvaarten niet meer in de kerk plaatsvinden omdat daar niets mag. Veeleer gaat het om een geloofscrisis: uiteindelijk zou men wel nog willen kiezen voor de ambiance van de kerk, maar niet voor haar geloof. Daar raak je dan ook weer aan het geweten van de kerk en haar bedienaren... Als mensen niet meer naar de kerk gaan, omdat hun cd er niet gedraaid mag worden... daar zit iets helemaal fout in aanvoelen van waar een kerk voor dient!

In naam van de penningmeester van de kerk wordt nogal eens gepleit voor meer inkomsten door ruimhartig alles toe te staan. Tja, ik heb eens ooit tegen een doordrammer gezegd dat zijn vrouw ook te verhuren is en dat dat veel geld kan opleveren. Het is maar wat je heilig is. En met een paar uitvaarten meer per jaar wordt het structurele financiële tekort echt niet opgelost, evenmin het ontbreken van effectieve betrokkenheid.

Iedere pastoor zal zijn best doen – zijn uiterste, stinkende best – om uitvaarten zo persoonlijk mogelijk in te vullen. De rijke ervaring leert dat niet elke toevoeging ook een verrijking is. En dat we zeker geen toevoegingen van buiten nodig hebben om iemand met alle waardigheid en plechtig, en tegelijk heel persoonlijk te begraven, lees: bij God te brengen.

Ik vind het bijzonder mooi en eervol werk om te mogen doen, als priester, als man Gods. Maar dan moet je wel God in ere laten, absoluut, en Hem niet op de koop toe nemen, want dan treed je echt op zielen...

Ed Smeets

Twée bijzondere koorconcerten in de Grote Kerk

Twée maal mogen we heel bijzondere koren ontvangen in de Grote Kerk. Beide koren zijn er inmiddels vertrouwd en mogen steeds opnieuw rekenen op hele grote belangstelling. Op vrijdag 15 december keert Sophia Kamerkoor Kiev (Oekraïne) terug, 's avonds met een adventsconcert. Op maandag 23 oktober (20 uur) keert het Vocaal Ensemble Vivat (Sint Petersburg Rusland) terug, met muziek uit Rusland, Oekraïne en Georgië.

Over het Russische gezelschap is goed nagedacht en met hen is contact geweest gezien de gevoeligheden heden ten dage, maar het is juist muziek die verbindt en over grenzen en oorlogen heen vrede wil bezingen. Vandaar dat we het eigenlijk een mooie geste vinden en een eer beide ensembles in de Grote Kerk te mogen ontvangen.

Overleden pater Joseph Vadakkel (Smakt)

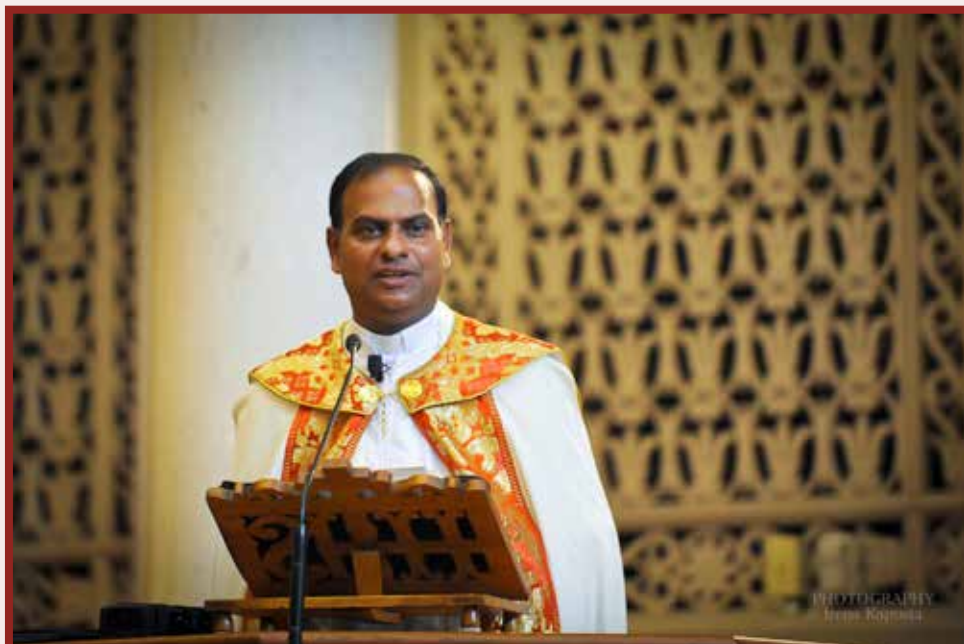
Pater dr. Joseph Vadakkel werd geboren op 16 januari 1965 in Kallarkutty, Kerala (India). Na zijn schooltijd sloot hij zich aan bij de Missionaire Congregatie van het Heilig Sacrament (M.C.B.S.). Hij studeerde theologie en filosofie en werd priester in 1993. In 1994 werd hij benoemd tot directeur van het Eucharistisch Centrum in Kerala (India). In 1997 werd hij voor het eerst uitgenodigd om retraites in Europa te houden. Sindsdien heeft hij retraites gehouden in vele landen, waaronder Zwitserland, Oostenrijk, Duitsland, Polen, Frankrijk, Zweden, Roemenië, Slowakije, Oekraïne en Dubai. In 2003 werd hij voor een doctoraatsstudie naar de Filippijnen gestuurd en voltooide hij zijn masteropleiding. Op 9 december 2008 verdedigde hij met succes zijn proefschrift getiteld "The Eucharistic Flame Evangelization – Jesus' Fire on the Earth (A Phenomenology of a Transpersonal Experience)". In 2009 voltooide hij zijn doctoraatsstudie en behaalde hij de titel van doctor met onderscheiding.

Tijdens zijn studies in de Filippijnen stopte hij nooit met werken voor zijn missie. Op 20 december 2006 werd hij door de Missionaire Congregatie van het Heilig Sacrament benoemd tot directeur van de eucharistische vlam-evangelisatie voor Europa en andere landen. In november 2007 richtte hij een Eucharistic Flame-evangelisatiecentrum op in Midtown Village (nabij Manilla). Hij hield toespraken op de radio en had een live tv-programma genaamd Eucharistic Flame op het Divine Mercy Channel. In Europa heeft hij lezingen gegeven op K-TV (katholieke tv-zender) en radio Horeb. Zijn Eucharistic Flame-missie wordt sterk ondersteund door zijn eigen congregatie. Pater Vadakkel ontving de apostolische zegen van paus Benedictus XVI voor zijn missie Eucharistische Vlam. De laatste jaren brengt hij het grootste deel van zijn tijd door in Europa om zijn missie uit te voeren en seminars en retraites te houden.

Pater Vadakkel is in juli 2011 met zijn missiewerk in Nederland begonnen en wel in Smakt. Aldaar is hij geheel onverwachts plots overleden op vrijdag 11 augustus 2023 (58 jaar oud).

Zaterdag 19 augustus zal hij aldaar om 11 uur bijzonder worden herdacht. Na het overlijden van pater Vadakkel is besloten dat een van de benoemde priesters zijn intrek zal nemen nabij de kapel van Smakt: pastoor Geudens zal weldra in de pastorie gaan wonen.

De aanbidding die door Eucharistic Flame werd verzorgd wordt in een andere vorm overgenomen. Paus Franciscus stuurt al jaren aan op '24 uur voor de Heer'. Vandaar dat op 18 oktober, 8 november en 6 december na de Mis van 9.30 uur het Allerheiligste wordt uitgesteld voor stil gebed, en wel tot donderdagmorgen 10 uur. Wie zich wil inschrijven met name ook voor de nachtelijke uren, kan zich graag melden (contact@rkvenray.nl).

Geleefde spiritualiteit

In het seizoen 2022-2023 belegden de Sint-Gregoriusvereniging en de Academie Rolduc in de Paterskerk zeven bijeenkomsten met als thema “geleefde spiritualiteit”. Monniken, paters, zusters en priesters spreken dan over de spiritualiteit van hun eeuwenoude orden.

Ze vertellen hoe die spiritualiteit mensen van nu nog steeds kan inspireren.

De bijeenkomsten vonden plaats in de Paterskerk, telkens van 19.30 uur tot 21.30 uur. Na een kort gebedsmoment was het woord aan de spreker. Na de pauze was er gelegenheid tot vragen en gesprek. Na afloop werd in de dagkapel van de kerk de dagsluiting van de betreffende dag gebeden en gezongen.

DE NORBERTIJNEN

Op 19 april ll. vertelde pater Jos Bielen o. praem over de orde der Norbertijnen. “O. praem” staat voor “Ordo Canonici Regulatius Praemonstratensis”, in het Nederlands “de kloosterorde van reguliere kanunniken van de Orde van Prémontré”. Deze orde werd op 1e Kerstdag 1121 door de heilige Norbertus van Xanten gesticht in Prémontré, vanwaar de naam. De orde verenigt het beschouwende leven en de liturgische dienst met een actieve inzet voor zielzorg en onderricht.

Norbertus was een zoon van Heribertus, heer van Gennep. Hij kreeg zijn opleiding bij aartsbisschop Frederik I van Keulen. Daarna was hij enige tijd als kanunnik verbonden aan de Sint-Victorkerk te Xanten. Vervolgens werd hij aalmoezenier aan het hof van keizer Hendrik V. In 1115 werd hij tot priester gewijd. Norbertus koos niet zélf voor het religieuze leven. Zijn vader maakte die keuze voor hem omdat hij in de kerk voor zijn zoon goede carrièrekansen zag. In de 11e en 12e speelde de Investituurstrijd, een machtsstrijd tussen de Rooms-Duitse keizer en de paus van Rome over het recht van benoeming van hogere geestelijken: bisschoppen, abten en abdissen. In die tijd traden veel priesters in dienst van de kerk om allerlei voordelen die een kerkelijke functie met zich meebracht: rijkdom, prestige en macht. Wereldlijke leiders benoemden bisschoppen als pionnen in hun eigen

machtsstrijd. De zielzorg en de verkondiging van het geloof kwamen voor veel priesters nauwelijks nog aan de orde.

Norbertus tekende verzet aan tegen deze tendens. De inhoud van het geloof kreeg voor hem en zijn volgelingen de hoogste prioriteit. Anders dan in andere abdijen waar vooral aandacht was voor de productie van bier, brood en kaas.

Voor de kleding van zijn volgelingen koos hij niet het dure, chique purper maar voor sobere ongekleurde wol. De habijten waren (en zijn) wit: daarom worden Norbertijnen ook wel Witheren genoemd.

Norbertus schreef voor zijn orde geen nieuwe regel. Hij nam de regel van Augustinus over. Binnen zijn kloostergemeenschap keerde men terug naar de kerk van de eerste christenen, zoals beschreven in de Handelingen der apostelen:

“Allen die het geloof hadden aangenomen waren eensgezind en bezaten alles gemeenschappelijk: ze waren gewoon hun bezittingen en goederen te verkopen en die onder allen te verdelen naar ieders behoefte”.

Naar behoefte: niet om iemand voor te trekken maar om iemand te ontzien, om tegemoet te komen aan iemands speciale noden.

In eerste instantie kiezen kloosterlingen niet voor elkaar maar voor een religieus leven in een klooster. De onderlinge band moet beginnen met oprechte interesse voor elkaar. Je hoeft niet iedereen aardig te vinden: je dient wel ieders individualiteit te respecteren. Doorgaans word je als mens afgerekend op wat je doet, niet op wat je bent.

In het klooster gaat men samen op weg en op zoek naar God in een evenwicht tussen doen en zijn, tussen being en doing, tussen actie en contemplatie.

Het devies van de orde is: ad omne opus bonum paratus: tot elk goed werk bereid. Een bekende Nederlandse Norbertijner abdij is de abdij Berne in Heeswijk.

In zijn geboorteplaats Gennep is in 1980 een parochie naar Norbertus vernoemd.

Ger Claessens, cursist

GELOOF JIJ OOK IN 'ALLES'?

Je had geen zin om naar de Heilige Mis te gaan en nu breng je uren door in yoga...

Je had geen zin om te vasten (in de Vastentijd) en nu word je 'vegan'...

Je had geen zin om naar Eucharistische Aanbidding te gaan en nu geef je veel geld uit aan 'meditatie'...

Je had geen zin om te gaan Biechten en nu betaal je om je ellende aan een psycholoog te vertellen...

G.K. Chesterton:

'Sinds de mensen niet meer geloven in God, geloven ze in alles'.

Voortgang Kerkenpaspoort

Zoals al meermaals bericht heeft het bureau Spectrum in alle kerkdorpen van de gemeente Venray gesprekken gevoerd over de toekomst van de religieuze gebouwen. Het waren interessante gesprekken met o.a. kerkbestuurders, dorpsraden, vrijwilligers van het lokale verenigingsleven en omwonenden van de kerkgebouwen. Alhoewel er grote verschillen zijn tussen de kerkgebouwen en de gemeenschappen, bleek wel dat er overal veel betrokkenheid is bij het eigen kerkgebouw.

Op 12 juli vorig jaar werd het Kerkenpaspoort gepresenteerd. Wat is er een jaar later gebeurd? Stand van zaken...

Sint-Matthiaskerk Castenray:

architect is bezig mogelijkheden van herbestemming in te tekenen.

O.L. Vrouw Onbevlekt Ontvangenkerk Heide:

een particulier initiatief van dorpsbewoners die graag tot woningbouw op de plaats van de kerk zouden komen wordt uitgewerkt.

Catharina en Urbanus Leunen:

er komt een enquête om de inwoners te vragen wat er mogelijk met het gehele perceel van kerk en pastorie zou kunnen gebeuren.

Sint-Gertrudiskerk Oirlo:

een werkgroep is in oprichting om de kar te trekken in een onderzoek naar herbestemming.

Sint-Michaëlkerk Wanssum:

we hopen dit jaar de kerk over te dragen aan de stichting die de kerk gaat verbouwen tot MFC.

Sint-Odakerk Ysselsteyn:

plannen van nieuwbouw kerk/gemeenschapshuis zijn vergevorderd.

Het hele Kerkenrapport is te vinden op de site van onze parochie rkvenray.nl

Deken Ed Smeets

KERKENPASPOORTEN Venray

Gemeente Venray

Dekenaat
Venray

SPECTRUM
partner met elan.

Gedicht over de kerkklokken

Het gedicht over de klokken van de Paterskerk (hiernaast) is geschreven voor Jacqueline van den Heuvel – van den Munckhof. Zij is vele jaren bestuurslid geweest van Veldeke Venray. Ze woont in de Franciscaner Poort, recht tegenover de kerk. Toen ze op een zondagmorgen weer de klokken van de kerk hoorde luiden inspireerde dat haar tot dit mooie gedicht. Het gedicht staat in het boekje “Uut de bowveste laaj”, een bundel oude en nieuwe gedichten in het Venrays dialect, die door Veldeke is uitgegeven bij gelegenheid van het 40-jarig jubileum van de vereniging. De bundel is verkrijgbaar bij VVV Venray.

As 't luujt beej de Paoters, dan kunde wel stelle
Dat die klaanke, òs meense wat wille vertelle
Zeej hebben 'n bòdschap, vur aerm en vur riek
Vur jòng en vur âld, vur iederieën geliek

As 't luujt beej de Paoters, 'saoves um 6 uür
Ziede schravele de meenskes, naeve de kaerkemuür
Zeej bidde vur ziëke en jeugd zònder waerk
En ok vur de meense die nie gón nor de kaerk

As 't luujt beej de Paoters, is't wit-gael versièrd
Dán werd ós Liëvenhieër mit 'n presessie geieërd
Oonder't baldekejn, ien enne Golde Mònstrâns
En geluüvege bidde hárdòp, de roeëzekrâns

As 't luujt beej de Paoters, Antonius novieën
Dan ziedde hòst âltied, mieër meense op de bieën
Ze gaon mit 'n reeje van persoeënlijken aard
't Hit wel iets weg van 'n beejdevaart

As 't luujt beej de Paoters, en hánge vlágge ien top
Loeëpe Kommunikántjes, mit òs Hermenie vurròp
Misdienders mit wierek, ien 'n schón lánge reej
Kiender mit straolende uügskes, gâns ien 't neej

As 't luujt beej de Paoters, vur't maergeglóre
Viëre ze ien de kaerk, dat Jezus wiër gebore
'n Volle kaerk, 't jongeskoeër mit heldere záng
'n Woonderschón Mis, már 't duurt aens zó lánge

As 't luujt beej de Paoters, de klánk mekt veul uut
As 'r trowt ien de kaerk, ennne bruudegòm en brud
Dan luuje ze uutbundeg en make veul laeve
Want 'n paar hit zó krek, ur jaowoord gegaeve

As 't luujt beej de Paoters, dan zit òw dén klaank
Dat 'r verdriët is um 'n laeve, en teves uut daank
Bedroeëfd ziede de meense ter kaerke gaon
't Laest wat vur 'ne meens kan werre gedaon

As 't luujt beej de Paoters, zòndággemaerge, let wel
Zien 'r meense die knaojje en zien dan hieël fêl
Zeej werre gestuuërd ien de slaop dur 't geluuj
En rake òpslág ien 'n hieël kwójje buuj

Már ware 'r gén klokke ien òs dörp ien de Pieël
Dan hán we ien Venroj gén hárt en gén ziël
Ziet bliej mit die klanke wat ik òw nòw zeg
As 't luujt beej de Paoters, án de Lönseweg.

Het boek Jeremia

6 juni 2023

De profeet Jeremia leefde in dezelfde tijd als Jesaja. Hij treedt op als profeet van 609 tot 587 v.Chr. Het zijn roerige tijden voor Israël. Het Assyrische rijk stortte in. Een nieuwe heerser nam de macht over. In 587 v.Chr. namen de Babyloniërs Jerusalem in en verwoestten de tempel.

Een deel van het volk werd in ballingschap weggevoerd. De Babyloniërs waren niet uit op de ondergang van het rijk maar werden daartoe min of meer gedwongen door een opstand waartoe de zwakke koning Sedekia zich liet overhalen. Het volk was boos over deze deportatie en klaagde God, de koning en de profeet aan, zonder stil te staan bij het eigen handelen, dat tot deze ramp voerde.

Ook Jeremia uitte kritiek op de koning en moest het toen opnemen tegen edelen, priesters en andere profeten. Hij streed voor sociale rechtvaardigheid en tegen afgodendienst. Hij uitte felle kritiek op het vermetel vertrouwen van het volk op tempel en eredienst alsof cultus alleen zou volstaan om hulp en nabijheid van de Heer te bereiken. Na de inname van Jerusalem vluchtte een aantal Judeeërs naar Egypte. Jeremia wordt met zijn secretaris tegen zijn zin in meegevoerd. Mogelijk is hij daar gestorven.

“Vertrouw niet op de valse leus: “Dit is de tempel van de Heer”, verkondigt Jeremia. “maar verbeter uw leven, behandel elkaar rechtvaardig, onderdruk geen vreemdeling, weduwe of wees, vergiet geen onschuldig bloed op deze plaats en loop niet achter andere goden aan. Dan laat ik u wonen op deze plaats, in het land dat ik aan uw voorvaders gegeven heb, voor altijd”.

Naar aanleiding van de val van Jerusalem is het boek “Klaagliederen” geschreven, dat door sommigen wordt toegeschreven aan Jeremia, ofschoon zijn naam in het boek niet genoemd wordt.

Hij wordt dan ook wel de wenende profeet genoemd. Ons woord ‘jeremiëren’ is ontleend aan de klaagliederen van Jeremia en betekent dan ook ‘klagen, jammeren’.

Vervolging en mishandeling bleven hem niet bespaard. Van meet af aan twijfelde hij vaak aan zijn roeping. Uitsluiting en vervolging werden hem soms te veel. Dan vervloekt hij zijn geboorte en bestaan, wil hij zijn taak opgeven en in eenzaamheid vluchten. God gaat niet in op die klachten. Hij bekrachtigt wel de zending van de profeet, die staande blijft en volhoudt.

Ondanks tegenwerking en vervolging blijft Jeremia pleitbezorger voor zijn volk bij God. In ballingschap en ellende blijft hij solidair met zijn mensen en bidt hij voor Israël.

Hij blijft geroepen tot opbouw van het woord van de Heer en tot afbraak van alles wat daarvan afwijkt. Ondanks twijfel en angst blijft hij zijn Heer trouw. Zijn vertrouwen, telkens weer, op de bijstand van de Heer, maakt hem tot een “koperen muur” of een “bronzen zuil”.

Vaak is gewezen op de vele overeenkomsten tussen het leven van Jeremia en dat van Jezus.

Beiden werden vervolgd en hebben veel geleden. Jezus citeert uit de tempelrede van Jeremia:

“Gij hebt er een rovershol van gemaakt”.

Ger Claessens, cursist

Het boek Jesaja (2)

25 april 2023

Dit verslag is een vervolg van de les over Jesaja van 28 maart ll., gepubliceerd in het parochieblad van mei.

Jesaja wordt de profeet van het geloof genoemd. Zijn prediking is gegrond op zijn overtuiging dat Jahweh groot en machtig is. God beheerst de geschiedenis: de oorlogen waarmee de andere volken Israël bedreigen heeft Hij zelf gepland om Zijn volk te straffen of op de proef te stellen. Alles is in Zijn hand en daarom mag men de vijand niet vrezen. Het aangaan van coalities met vreemde volken is een teken van gebrek aan vertrouwen in God. Israël moet Zijn wetten naleven. Dan zorgt God dat alles goed komt. Op herhaalde dwalingen van het volk volgt telkens weer straf.

Het is de taak van de profeten om het volk in barre tijden hoop en troost te bieden en het perspectief op betere tijden zodra het volk tot inkeer komt.

Na de inname van Jerusalem in 597 voert koning Nebukadnesar het volk in ballingschap naar Babylon. Hoofdzakelijk de bovenlaag wordt weggevoerd. Wanneer koning Kores / Cyrus op zijn beurt in 528 Babylon verslaat, stuurt hij de Joden naar huis: hij kan met dat volk niets beginnen.

De Joden zien deze heen-zending als een ingrijpen van God en vergelijken dit met de uittocht uit Egypte.

Tijdens de 70 jaren ballingschap groeien 2 generaties op die Jerusalem nooit gezien hebben. Voor deze nieuwe generaties herhaalt Jesaja alle werken van God nog eens: de Ene Ware die altijd trouw blijft. Hij vertelt hen dat het volk de ballingschap aan zichzelf de danken heeft. God vergeet hun ontrouw niet maar blijft niet in zijn toorn hangen: Ik begin iets nieuws met u.

De hoofdstukken 40-55 van het boek Jesaja zijn afkomstig van een onbekende profeet, Deuterokesaja of tweede Jesaja genoemd. In dit deel treedt de profeet op als een lijdende dienaar van Jahweh.

Volgens sommigen is deze profeet een symbool van het lijdende Israël dat verlost zal worden. Anderen denken aan Mozes, Hizkia of Jeremia. De verlossing, het heil wordt gerealiseerd door een lijdende profeet, die na dit lijden verheerlijkt zal worden: een voorafbeelding van Christus.

De hoofdstukken 56-66 worden vaak toegeschreven aan een derde profeet Tritojesaja. Ze bevatten teksten van meerdere auteurs. Het volk is dan weer thuis in het beloofde land. Er zijn allerlei conflicten en problemen tussen terugkerende ballingen en degenen die in Juda waren achtergebleven. De profeet klaagt de zonde aan als oorzaak van deze problemen en bevestigt en herhaalt dat het heil zeker zal komen. Wat gebeurt, telkens weer en uiteindelijk.

Ger Claessens, cursist

Sint-Gregoriusvereniging in het Bisdom Roermond

**Mijn herder is de Heer
het zal mij nooit aan iets ontbreken**

Hij brengt mij in een oase van groen,
daar strek ik mij uit aan het water,
daar is het goed rusten.
Ik kom weer tot leven,
dan trekken wij verder,
vertrouwde wegen, Hij voor mij uit,
want God is Zijn naam.
Ik ben niet angstig, U bent toch bij me:
onder uw hoede durf ik het leven aan!

Leven met psalmen

door deken Ed Smeets

Steeds opnieuw kwamen ze als een rode draad langs in nagenoeg alle voordrachten en cursussen over liturgie en kerkmuziek: de 150 psalmen. Wereldliteratuur. Tegelijk de eigen gebedsteksten van het volk van God, zowel in het Oude als het Nieuwe Testament. Wie ze leest, bidt, zingt, er bij mediteert, ziet zijn hele leven langs komen. Immers alles wat zich kan voordoen in het leven en de wereld van de mens is terug te vinden in de 150 psalmen. Maar tegelijkertijd verkondigt datzelfde psalmboek ons ook dat niets helemaal buiten God om gaat.

Zowel in vreugde en nood, ten tijde van vrede en dreiging, bij geluk en bij diepe tegenslag zoekt en vindt het boek van de psalmen het bij God. Vol vreugde, dan weer vloekend en tierend. En al duizenden jaren hebben mensen in die psalmen de kracht en de moed gevonden om inderdaad God te vinden in alle omstandigheden van het leven. Jezus zong psalmen.

In navolging van de Vormingsbijeenkomsten Liturgie zoals die in Gulpen en Venray hebben plaatsgevonden zijn er een zestal bijeenkomsten van 1,5 uur gepland, waarin de wereld en de cultuur van de psalmen worden voorgesteld en toegelicht, met veel nadruk op verklaring van de tekst en hun betekenis voor ons hier en nu, binnen en buiten de kaders van liturgie en kerkmuziek. Voorkennis is niet vereist, men is welkom! De data van 2023 zijn hier te vinden:

Zaterdag 14 oktober, 25 november, 16 december 2023

14.00 uur – 15.30 uur Grote Kerk Venray

Aanmelding activiteiten@sgv-roermond.nl

Er wordt een bijdrage van € 5,- per keer gevraagd! www.sgv-roermond.nl

Agenda

Oktober

Di 10	Eerste ouderavond H. Vormsel 2024
Za 14	Lezingenserie 'Leven met psalmen' 14 uur Grote Kerk
Ma 16	Vergadering kerkbestuur
Di 17	Voordracht Muziek en zinging Ad & Dominique Voesten 19.30 uur Paterskerk
Wo 18	24 uur voor de Heer Smakt
Ma 23	Concert Vivat Grote Kerk
Di 24	Bijbel van kaft tot kaft 20 u Pastorie Paterskerk
Za 28	Diakenwijding te Roermond
Di 31	Doopavond

November

Wo 01	Allerheiligen (Missen als op weekdagen: 9 u Grote Kerk 18.30 Paterskerk)
Do 02	Allerzielen (Missen als op weekdagen: 9 u Grote Kerk 18.30 Paterskerk)
Di 07	Bijbel van kaft tot kaft 20 u Pastorie Paterskerk
Wo 08	24 uur voor de Heer Smakt
Za 25	Lezingenserie 'Leven met psalmen' 14 uur Grote Kerk
Zo 26	Christus Koning: Ceciliafeest koor Grote Kerk
Di 28	Bijbel van kaft tot kaft 20 u Pastorie Paterskerk

December

Zo 03	Begin advent
Wo 06	24 uur voor de Heer Smakt
Zo 10	Kamerkoor Venray zingt de Mis om 9.30 uur
Di 12	Bijbel van kaft tot kaft 20 u Pastorie Paterskerk
Wo 13	Viering Sint Lucia in de Veltumse Kapel 19 uur
Vr 15	Sophia Kamerkoor concert Grote Kerk
Za 16	Lezingenserie 'Leven met psalmen' 14 uur Grote Kerk
Zo 17	Zingen rond de Kerststal (middag Grote Kerk)
Zo 24	Gulden Mis 7 uur Paterskerk (verder geen Missen deze zondagochtend!)

Kerstmis 2023

kerstavond:

Paterskerk	17.00 uur (enkel kort kerstspel voor peuters en kleuters)
Grote Kerk	18.00 uur
Paterskerk	20.00 uur
Smakt	21.00 uur
Grote Kerk	22.00 uur

1e Kerstdag:

Grote Kerk	9.30 uur
Paterskerk	11.00 uur
Smakt	11.00 uur

2e kerstdag:

Grote Kerk	9.30 uur
Paterskerk	11.00 uur

Oudejaarsdag: als op zondagmorgen

Nieuwjaarsdag: 11 uur Grote Kerk gevolgd door Nieuwjaarsontmoeting

Eerste zaterdag van januari (6 januari):

Voettocht Smakt-Tienray, om zegen over het nieuwe jaar!

Afscheid

Ger

Jarenlang werd dit blad mede verzorgd door Ger Claessens, doorgaans als hoofdredacteur. Hij heeft aangegeven na trouwe dienst zijn taak door te geven. We zeggen hem hartelijke dank voor al die jaren!

Marloes

De layout werd lange jaren verzorgd door Marloes Jansen-de Bree. Ook zij heeft aangegeven - vanwege tijdsdruk - die taak terug te geven. Ook Marloes hartelijke dank!

Ik geef de pen door aan...

.....Tonnie Engels

Dankjewel Henk voor het doorgeven van de pen. Ik ben geboren en getogen in Merselo op een klein gemengd boerenbedrijf en ben getrouwd met Thea. We hebben 4 kinderen: Laura, Willem, Eva en Toon. Tijdens mijn kinder- en jeugdjaren ben ik misdienaar en lector geweest in de H. Johannes de Doperkerk in Merselo en heb tevens gevoetbald en gedrumd bij de plaatselijke verenigingen.

Tijdens en na mijn studietijd in Wageningen heb ik vele jaren vanuit bisdom Roermond verschillende activiteiten zoals Ardennentochten en kampen voor jongeren georganiseerd en hier aan deelgenomen. Heb hier zeer mooie herinneringen aan evenals aan deelnames aan de Wereldjongerendagen in Parijs, Rome en Keulen. Ook onze kinderen nemen deel aan allerlei RK activiteiten zodat ze groeien en gevormd worden in het geloof, andere gelovige kinderen leren kennen en op deze manier mooie vriendschappen kunnen opbouwen.

Mijn inzet voor de parochies in Venray bestond tot voor kort uit het praktisch regelen van de Eerste H. Communie in de Paterskerk en de werkzaamheden in het kerkbestuur. Momenteel ben ik betrokken bij de organisatie van de kinderclub, papadag en ontmoetingsochtenden. Voor de kinderclub komen kinderen in de leeftijd tussen 8 en 12 jaar elke derde zaterdag van de maand samen bij pastoor Martinus Rijs om catechese te krijgen, elkaar te ontmoeten en spelletjes te doen.

De papadag wordt jaarlijks samen met deken Ed Smeets georganiseerd en vindt plaats in Smakt. Papa's komen dan samen voor de H. Mis, een lezing of workshop, wandeling en gezellig samenzijn.

Tijdens de ontmoetingsochtenden elke tweede woensdag van de maand in het zaaltje van de Paterskerk kan een ieder onder het genot van een kopje koffie elkaar in een gemoedelijke sfeer ontmoeten, buurten, een spelletje spelen of krant lezen.

In het dagelijks leven ben ik eigenaar en directeur van een adviesbureau gespecialiseerd in de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Verder ben ik actief als aandachtambassadeur namens de gemeente Venray met als doel eenzaamheid te signaleren en te herkennen, mensen bewust te maken van mogelijke eenzaamheid in hun omgeving en ze te motiveren om in hun buurt en verenigingen aandacht te hebben voor elkaar.

Een paar jaar geleden heb ik www.gratis-coaching.nl opgericht. Vrijwilligers bieden mensen met levens- of zingevingsvragen een luisterend oor, hebben tijd voor hen en geven hen aandacht. In mijn vrije tijd werk ik graag in de tuin en wandel ik graag. Zo lopen Laura, Willem en ik ieder jaar een stukje van de route naar Santiago de Compostella.

Het geloof heeft een belangrijke plaats in mijn leven. Het streven is om met Onze-Lieve-Heer een persoonlijke relatie op te bouwen, te onderhouden en te verdiepen. Jezus zoeken, Jezus vinden, Jezus beminnen. Het geeft vreugde en zin aan het leven. Dit is iets wat je ieder mens gunt. Daarom is het ook belangrijk dat we als gelovigen ons best doen om ons geloof uit te dragen, ons inzetten en er te zijn voor onze medemens en samen een actieve gemeenschap te vormen met aandacht voor elkaar. Ben niet bang om voor je geloof uit te komen. Want als wij betrokken katholieken het niet doen, wie dan wel? En mocht het soms niet direct lukken, denk dan aan de volgende uitspraak: "Uiteindelijk komt alles goed en als nog niet alles goed is, is het nog niet het einde".

Ik geef de pen door aan Lieke Rouwens

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 - pastorie-grotekerk@rkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag,
van 9.30 tot 11.00 uur, telnr.: 0478-550740;
stipendium: € 15,- voor missen op weekdays,
€ 30,- voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 0579 7394 81

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59 ABNA 0484 1000 17 of
NL82 INGB 0001 1748 63 inzake kerkbijdrage.
Penningmeester beide parochies: Maris Heijnen.

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19:15 uur
Zondag: 9.30 uur

Maandag en vrijdag
gezongen morgengebed: 8.35 uur

Dopelingen

27-08-2023	Vanity Kersten
13-08-2023	Kania Wiktorja
30-07-2023	Jinte Driessen
30-07-2023	Sophie Hendriks
18-06-2023	Jazlynn Huberts
04-06-2023	Fien Laureense
04-06-2023	Pim Laureense
28-05-2023	Dionne Kersten

Overleden

20-09-2023	Lies Versteegen-Janssen	92 jaar
30-08-2023	Jac van Weert	92 jaar
27-08-2023	Jac Jeuken	79 jaar
25-07-2023	Wiel Bloemen	91 jaar
11-07-2023	Theo Mertens	93 jaar
07-07-2023	Fien Wijnhoven-Smedts	85 jaar
15-06-2023	Lien van Dijck-Fleurkens	90 jaar
31-05-2023	Neelie Smits-Persoon	94 jaar
15-05-2023	Betsie Arts - de Rijck	93 jaar
19-04-2023	Diny van Raaij-van Lent	90 jaar

Redactie

Adres: Leunseweg 5, 5802 CE Venray.
Email: samenkerkvenray@gmail.com
Website: www.rkvenray.nl

*Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?
Stuur een mailtje of een briefje.*

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
0478-580202 - pastorie-paterskerk@rkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Het parochiekantoor van de Paterskerk is
samen gegaan met dat van de Grote Kerk en
gevestigd aan Eindstraat 6. Zie kolom
hiernaast.
stipendium: € 15,- voor missen op weekdays,
€ 30,- voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 - 19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur

Vrijdag
Uur van Barmhartigheid: 15.00 uur

Op weekdays wordt dagelijks voor de avondmis
de rozenkrans gebeden.

Dopelingen

30-07-2023	Djanaya van Sante
30-07-2023	Loreana van Sante
30-07-2023	Djavano van Sante
25-06-2023	Jason van de Pas

Overleden

07-09-2023	Eduard Camps	84 jaar
29-06-2023	Antoon Seijkens	71 jaar
10-05-2023	Truus Rutten-Gooren	87 jaar
29-04-2023	Gien Pennings-de Bruijn	81 jaar

Digitale nieuwsbrief ontvangen?

Meld je aan via de site van de Grote kerk en ontvang
maandelijks de gratis digitale nieuwsbrief met de meest
actuele informatie!

*Je hoeft je geen zorgen te maken over wie jou wel of
niet leuk vindt als de Redder van de wereld al gezegd
heeft: “Ik houd van je”.*

